

«Յակոբ» ունի... այն ալ զլիսազրով Յ... մահամերձ մը որ իր սովորութեան հակառակ զլիսազիր Յ-ով կը ստորագրէ... մինչ ոչ մահամերձ ժամանակ կը բաւականանայ «յ»-ով: Արդարեւ զարմանալի է:

Հոս կուտամ կաթողիկոսին հարազատ ստորագրութենէն երկու օրինակ. ընթերցողը սովորական ակնարկով մըն

իսկ կրնայ տեսնել կարծեցեալ ստորագրութեան կեղծ ըլլալը բուն ստորագրութեանց համեմատութեամբ: Յետոյ ո՞ր պարտկենք դաւանազրին կեղծ ստորագրութեան աչք ծակող անհեթեթ «յամ(ենայն)»-ը, երբ Զուղայեցի ինքնազիր կամ զբազրեալ նամակներուն եւ կոնդակներուն մէջ ՄԻԱՅՆ «ամ(ենայն)» է: Վերջապէս Զուղայեցի ունէր

Յետոյ յորհրդարանի Երեսնամեակի
Della Repubblica di Giesu Restituzio.
Ma Com. di Giesu Restituzio.
Հոս կուտամ ՅԱԿՈԲ Կ. ԶՈՒՂԱՅԵՑԻ
Հոս կուտամ ՅԱԿՈԲ Կ. ԶՈՒՂԱՅԵՑԻ

F.
Յիթ Երեսնամեակի Երեսնամեակի
Գ.
Յիթ Երեսնամեակի Երեսնամեակի

Հոս կուտամ ՅԱԿՈԲ Կ. ԶՈՒՂԱՅԵՑԻԻ երեք ստորագրութիւնները: Ասանցմէ վերինը՝ Ա. նշանակուած, իբր թէ իր վերջին դաւանագրին տակ իր ստորագրութիւնն է:

Միջինը՝ Բ. նշանակուած եւ վերջինը՝ Գ. նշանակուած իսկապէս նոյն կաթողիկոսինն են, իր նամակներուն(ինքնագիր) գլուխն իսկ ստորագրուած:

կաթողիկոսական պաշտօնական կնիքն զատ եւ իր կնիքը, որ երբեմն դործածած է իր նամակներուն վրայ: Դաւանազրին պէս կարեւոր թուղթի մը վրայ, եթէ հարազատ էր, պէտք էր երեւեր նաեւ այդ կնիքը:

Աւելի երկարել մանրամասնութեանց մասին աւելորդ կը սեպեմ: Չարմանալի է որ զէջ կերպով պատրաստուած այս կեղծիքը հիմ ծառայած է վերագրումներու, որոնց զէմ է ապացոյցներու հա-

րազատ ու անուրանալի զէջ մը: Կարծես կեղծիքը ալ աւելի անպարտկելի ընելու համար դոյութիւն ունի իտալերէն եւ Փրանսերէն իբր թէ թարգմանութիւններ դաւանազրին, դաւանազրեր անհամեմատ աւելի երկար, աւելի ճոխ, եւ հոգեւարքի մը համար ալ աւելի անհաւանական: Այս իտալերէն եւ Փրանսերէն իբր թէ թարգմանութեանց մասին կ'ըսուի թէ «բացատրական» են եւ ոչ թէ «բառացի» թարգմանութիւն: Առ քեզի